tandū est ꝙ generalis ꝯfessio est duplex.
Quedā generalis ⁊ publica que fieri solꝫ
in accessu sacerdotis ad altare pꝰ sermonē
ad ꝓplm̄. In religionibꝫ etiā quibusdā in
prima ⁊ añ ꝯpletoriū. Hec vꝫ ad remissio
nē venialiū qñ quis dirigit ꝯ̄ eā ꝯfessionē
illā ad deletōnem culpe eoꝝ ⁊ pene totius
vel ꝑtis ſm exigentiā deuotōis ⁊ actualis
ꝯtritōnis etiā in generali. Alia est genera
lis sacr̄alis in fine ꝯfessionis vbi post scita
⁊ cōfessa ꝑticulariter dat quis se reum in
multis aliis ꝓut de ignoratis supradc̄m
est. ⁊ etiā de oblitis. ⁊ talis vꝫ ad deletōeꝫ
etiā mortaliū ⁊ venialiū. ⁊ plus ꝙ̄ prece-
dens nō sacramētalis. quia ibi est vis cla
uium.

Capitulū. x. de satisfactiōe.

Satisfactio. quia

est tercia ꝑs pn̄īe Idcirco circa e-
am tria sunt videnda. Primo qua de cā
oporteat fieri. ⁊ in quibꝫ ꝯsistat Secundo
de remediis ꝯ̄ recidiuū pcī. Tercio de pe
riculo eoꝝ qui tardant ꝯuerti ⁊ satisface-
re. A Quantū ad primū notanduꝫ
ſm tho. in. iiii. di. xiiii. ad videndū quō. ⁊
cur oporteat satisfieri deo similitudo acci-
pi dꝫ in humanis. Nam hō qui offendit
ꝓximū peccat ꝯ̄ amiciciā inꝙ̄tum sibi af
fectū debitū non impendit. ⁊ etiā peccat ꝯ̄
equalitatē iusticie. inꝙ̄tum rē alteri debi
tam subtrahit. Sic pctōr ꝙ̄tum ad affec
tū pcī amiciciā dei violat. ⁊ ꝑ inobedien
tiā diuine legis deo debituꝫ subtrahit. Ex
primo amittit grām ⁊ incurrit offensam.
Ex scđo meret̄ penā cuius etiā post actus
pcī cessatōem manꝫ debitor. ⁊ sꝑ vsqꝫ ad
pn̄iam de pctō. illa aūt obligatio ad penā
vocat̄ reatus peccati Contingit aūt inter
hōīes aliqñ dimitti offensam alicui ⁊ hoc
ꝑ reꝑationem amicicie nō dimissa pena
satisfactoria. vt cū offendēs placat offen-
sum verbis ⁊ taliter ꝙ recipit eū in ꝓstinā
amiciciā attñ offensus adhuc ab eo exigit
satisfactōem. aut dāni illati recōpensatio
nem. aut rei ablate restitutōem vel sīle ali
qđ. Sic ad ꝓpositum qñ hō per pn̄iam se
deo subiicit ꝓ pcīs ꝯterendo ⁊ ꝯfitendo in
voto ad minus deus remittit sibi peccatū
quo ad offensam qꝛ recipit eū ad amicici
am restituendo sibi grām gratū facienteꝫ
sed nōdū sibi pctm̄ dimittit quo ad totaꝫ
penam. sed eternā mortali debitā sibi mu
tat in temporalem qñ ꝯterit̄ improportio
natam tamē viribꝫ penitentis in hoc mū
do ⁊ ideo in purgatorio luendā ſm Tho.
⁊ bonauen. Cū vero ꝯfitet̄ ⁊ absoluit̄ tunc
eadē pena vi clauiuꝫ sic minuit̄. ꝙ efficit̄
ꝓporcionata viribꝫ penitentis hic. ⁊ in to
to aboleri ꝓt per satisfactōem in vita pn̄ti
⁊ vim talem diminuendi xp̄i passio pn̄īe
sacramento ꝯtulit. Et sic ptꝫ causa quare
oporteat satisfactōem fieri. B Sed
quereres ꝓ quanto tp̄e. vel ꝑ quot opera
purgatoriū abolet̄ per satisfactionem hic
vel in purgatorio. Respon. rich. sup. iiii.
dist. xvi. Quis hanc ꝓfunditatē inuesti-
garet. cū apostolus clamet O altitudo di
uitiaꝝ sapīe ⁊ sciencie dei ꝙ̄ incōprehensi
bilia sunt iudicia eius. Sed ne estimes il
lum summe bonū odio vel inuidia abscō
disse sed potius ex bonitate sua ꝓ nostra v
tilitate magna Scit eñ ſm illud Gene.
viii. ꝙ sensus ⁊ cogitatio hōīs sūt ad ma
lū ꝓna. Vñ si sciret ꝙ̄ta sue culpe debeat̄
ꝯtritō vt deleat̄ reatus pene eterne vel pur
gatorii. iā ad maiora nō tenderet. sed his
ꝯtentus multa purgāda coaceruaret. cuꝫ
tamen purgatorii pena omneꝫ mundi pe
nam excedat. C Sed que sunt oꝑa
per que satisfacere possumus. Rñ. ſm do
cto. xv. di. iiii. Ad hoc ꝙ opꝰ aliqđ sit sa-
tisfactoriū deo ꝓ pcīs quinqꝫ requirunt̄
Et idem intelligendum de passiōe satisfa
ctoria Primū oportꝫ ꝙ sit opus bonū
⁊ benefactū cedens ad honorē dei Opus
eñ malū aut malefactum quantūcunqꝫ
eēt penale nō satisfaceret. qꝛ nō essꝫ ad ho
norē dei. immo ꝯtra ⁊ penā mereret̄ illud
agēs Scđm plures etiaꝫ doctores opus
satisfactoriū oportet ꝙ sit caritate forma-
tū. Secundū est ꝙ sit penale de sui na

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0171
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG